

TOIMINTAKERTOMUS

2024

SUKELLUSSEURA H2O ry

SISÄLTÖ

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS s. 3

HALLINTO JA TALOUS s. 4

SUKELLUSTAPAHTUMAT s. 5

MERiarkeologia s. 5.

KOULUTUSTOIMINTA s. 6

TUKIALUS DEKO s. 7

UIMAHALLITOIMINTA s. 8

JUNIORITOIMINTA s. 8

MERiarkeologia s. 9

vuoden TARINAT s. 9-23

vuoden SUKELTAJA s. 24

IN MEMORIAM s. 26

Kannen kuva: Niina Väisänen

Sukellusseura H2O ry on Sukeltajaliiton suurimpia seuroja. Vuonna 1979 perustettuun helsinkiläiseen seuraan kuuluu noin 150 jäsentä. Seuran toiminta-ajatuksena on sukellustaidon ja -tekniikan sekä uintiharrastuksen kehittäminen turvallisesti ja mukavasti hyvässä seurassa.

H2O:lla on hyvin varusteltu sukellustukialus Deko, jolla tehdään vuosittain 30–40 sukellusretkeä toukokuusta lokakuuhun sekä sukellusleirejä kesällä. Sukeltajien käytössä on myös monipuolinen kaasuntäyttöasema. Koulutamme sukeltajia aktiivisesti sekä peruskursseilla että jatko- ja erikoiskursseilla. Seurassamme on myös junioritoimintaa.

Seurassamme toimii aktiivinen meriarkeologiajaos, joka tekee myös viranomaisyhteistyötä Museoviranomaisten kanssa. Toimimme meriluonnon puolesta tekemällä yhteistyötä John Nurmisen Säätiön meriniittyhankkeen kanssa.

Seuran tavoitteena on edesauttaa kaikkea sen jäsenten harjoittamaa turvalliseen sukellukseen liittyvää toimintaa. Seuran toiminta pohjautuu aktiivisiin monipuolisiin jaoksiin, jotka järjestävät kaikille seuran jäsenille avointa toimintaa.

www.h2ory.fi

Facebook: <https://fi-fi.facebook.com/h2ory>

Instagram: <https://www.instagram.com/sukellusseurah2ory/>

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS

Kiitos luottamuksesta ja uudelleen valinnasta kahden vuoden puheenjohtajuuden jälkeen!

Toinen puheenjohtajan kaksivuotiskausi alkaa hyvissä merkeissä ja seura voi hyvin.

Hallitus uudistui uudella jäsenellä: Heikki Penttilä tuo mukanaan vuosien kokemusta erityyppisistä laitesukelluksista ympäri maailmaa. Samoin olemme saaneet uuden vetäjän, Teemu Koskisen, junnuille Maijun avuksi ja junnujen harjoitukset jatkuvat. Kiitos Sonjalle ja Tanyalle panoksesta hallituksessa.

Talvella on järjestetty introja ja kursseja ja uutena esitelty lajia näkövammaisille. Hienoa työtä jäsenistöltä. Seura on saanut uusia jäseniä kursseilta ja muualla kurssin käyneistä. Seuran jäsenmäärä on pysynyt 150 tasolla. Erityisesti on ilahduttavaa, että uudet jäsenet on saatu aktiivisesti mukaan toimintaan.

Edellisen vuoden tapaan hallitus on antanut jaostoille paljon vastuuta hoitaa omaa jaostoaan niin kuin ovat parhaaksi katsoneet ja jakanut rahaa mahdollisuuksien mukaan. Talous on pysynyt hyvänä, kiitos runsaan kurssitarjonnan ja hyvän Deko-kesän. Reissut ovat olleet täynnä eikä ikäviä vikoja ollut.

Kannatan edelleen jaostojen itsenäistä toimintaa, koska niissä on paras tieto ja taito hoitaa sen osa-alueen asioita.

Eli hyvin menee mutta menköön – kiitos kaikille!

Pekka Halkosaari

Puheenjohtaja

HALLINTO JA TALOUS

Vuosi 2025 oli seuran 45. toimintavuosi. Juhlavuodelle nostettiin malja syyskokouksessa marraskuussa.

Kevätkokous pidettiin torstaina 25.4.2024 Ravintola La Famigliassa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat eli tilinpäätös ja toimintakertomus.

Syyskokous pidettiin lauantaina 16.11.2024 Lauttasaaren Veneilijät ry:n kerhotiloissa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2024 sekä valittiin puheenjohtaja ja uudet jäsenet hallitukseen erovuoroisten tilalle.

Puheenjohtajana vuodet 2025–2026 jatkaa Pekka Halkosaari. Samalle kaudelle jäseniksi valittiin Tuula Broström, Susanna Kallama ja Heikki Penttilä. Lisäksi vuonna 2025 hallitukseen valittiin Hanna Eskolin, Maiju Haanpää ja Kimmo Kallama.

Toiminnantarkastajaksi valittiin vuodelle 2025 Henrik Johansson sekä varatoiminnantarkastajaksi Risto Sajaniemi.

Vuoden Sukeltajana palkittiin Sanna Paukku.

Kokouksen jälkeen juhlittiin pikkujouluja ja seuran 45-vuotisjuhlaa loistavan seuran, hyvän seuran, sukellusjuttujen ja huvittoman hauska Markan heitto –kisan parissa. Kokouksessa kuultiin myös esittely Visistä sukelluskohteena.

Seuran hallitukseen vuonna 2024 kuuluivat:

- Pekka Halkosaari, puheenjohtaja
- Hanna Talka, varapuheenjohtaja
- Kimmo Kallama, rahastonhoitaja
- Susanna Kallama, jäsen, sihteeri
- Tuula Broström, jäsen
- Tanya Girod, jäsen
- Hanna Eskolin, jäsen
- Maiju Haanpää, jäsen
- Sonja Käyhty, jäsen

Vastuuhenkilöinä vuonna 2024 toimivat:

- Jäsenasiavastaava Susanna Kallama
- Deko-vastaava Susanna Relander
- Kaasurinkivastaava Heikki Taskinen
- Kalustovastaava Perry Suojoki
- Koulutusvastaava Sanna Paukku
- Meriarkeologiavastaava Hanna Talka
- Nuorisovastaava Maiju Haanpää
- Sukellustapahtumavastaava Sanna Paukku
- Täyttöasemavastaava Marcin Dobrucki

Vuoden aikana seuran hallitus kokoontui viisi kertaa. Hallituksen kokouksissa esityslistalla käytiin aina läpi vakiokohdat, joissa käytiin läpi kuulumiset eri jaostoista. Lisäksi käsiteltiin tarvittavat ajankohtaiset asiat. Toimihenkilöt kutsuttiin mukaan kaikkiin hallituksen kokouksiin.

Seuran jäsenmäärä oli koko vuoden noin 150 henkeä, mikä on hieman enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Myös jäsenmaksutuotot pysyivät edellisvuoden tasolla. Vuoden 2024 peruskurssilta kortitettiin kymmenen uutta sukeltajaa. Loppuvuodesta 2024 järjestettiin useita laitesukelluskokeiluja, joiden ansiosta myös vuoden 2025 peruskurssilla aloitti kymmenen oppilasta.

Jäsenrekisteri ja jäsenmaksupalvelu ostettiin edellisvuosien tapaan Sukeltajaliitolta. Sukeltajaliiton jäsenrekisteri on tietoturvallinen ja sisältää myös sukeltajien kortitustiedot. Sukeltajaliitto laskuttaa jäsenmaksut ja tilittää seuran osuuden jäsenmaksusta seuran tilille. Palvelusta maksetaan vuosittain 100 euron perusmaksu ja 3 euroa/jäsen.

Vuoden aikana seuran talous ja maksuvalmius vakiintui hyvälle tasolle. Tilikauden tulos on 2 631,17 € euroa.

SUKELLUSTAPAHTUMAT

H20:ssa on viime vuosien aikana järjestetty sukellustapahtumia myös Deko-kauden ulkopuolella sekä keskikesällä, kun Deko on merellä viikkoreissuilla.

Sukellustapahtumien avulla halutaan varmistaa, että:

- seuran jäsenillä on mahdollisuus sukeltaa säännöllisesti avovedessä
- seuran jäsenet pääsevät sukeltamaan monipuolisesti eri sukelluskohteille
- sukellusvanhin vastaa tapahtumien järjestelyistä, ja varmistaa, että sukeltamisen turvallisuusnäkökohdat tulee huomioitua
- sukelluspari löytyy helposti
- uusillakin sukeltajilla ja seuraan juuri liittyneillä on matala kynnyks lähteä sukeltamaan, kun voi osallistua järjestettyyn tapahtumaan

Sukellustapahtumien määrä kasvoi reilusti edelliseen vuoteen verrattuna ja myös tapahtumanjärjestäjiä oli enemmän. Tähän vaikutti muun muassa se, että vuoden aikana seurassa koulutettiin uusia P3-sukeltajia, jotka harjoittelivat kurssillaan sukellustapahtuman järjestämistä ja sukellusvanhimpana toimimista seuran sukellustapahtumissa.

Vuoden 2024 aikana H20:ssa järjestettiin yhteensä 17 rantasukellustapahtumaa. Suurin osa tapahtumista oli kaikille laitesukeltajille soveltuvia.

Rantasukellustapahtumia oli vuoden aikana seuraavasti:

- 1.1. Vuoden ensimmäinen sukellus Heinolassa, virtasukellusta
- 10.2. Jääsukelluspäivä Ruskeasannan montulla
- 17.2. Jääsukelluspäivä Lappohjassa, Antonio-hyllyllä
- 2.3. Jääsukelluspäivä Kiskon louhoksella
- 18.5. Sukellustapahtuma Iso-Melkuttimella
- 8.6. Sukellustapahtuma Iso-Melkuttimella
- 29.6. Kesäinen sukelluspäivä Vetokannaksella
- 13.7. ja 14.7. sukelluspäivät Taivassalon suunnalla
- 20.7. Sukellustapahtuma Iso-Melkuttimella
- 17.8. Sukelluspäivä Vetokannaksella
- 25.8. Sukellusta Pulkkilanharjulla
- 1.7. Sukelluspäivä Vetokannaksella
- 13.7. Iltasukellus Iso-Melkuttimella
- 2.11. Diversday, päiväasukellustapahtuma Vetokannaksella
- 2.11. Diversnight yösukellustapahtuma Vetokannaksella
- 6.12. Itsenäisyyspäivän virtasukellus Heinolassa
- 26.12. Tapaninpäivän sukellus Lappohjassa Antonio-hyllyllä

MERIARKEOLOGIA

Kesän meriarkeologian pääleiri järjestettiin juhannuksen jälkeisellä viikolla jälleen idässä Kotkan ja Virolahden vesillä. Leirin kohteet oli sovittu yhteistyössä Museoviraston kanssa. Leirillä jatkettiin vuonna 2023 työn alle otettuja kohteita. Poikkeuksellisesti pidimme myös toisen meriarkeologian leirin pääleirin jälkeen Jussarön vesillä heinäkuun ensimmäisellä viikolla.

Vuoden 2023 toimintakertomuksessa kerroimme, että vuonna 2022 Utön reissun yhteydessä kuvattiin ja mallinnettiin uusi löytö Utön lähivesiltä. Tämän kohteen tutkimista jatkettiin Kuplan leirillä Museoviraston pyynnöstä. Kuplalaisten hyvän yhteistyön ansiosta saimme näin ollen yhden kohteen tutkimuksen valmiiksi ja tieto kohteesta julkaistiin Kulttuuriympäristön palveluikkunassa 2024 keväällä.

Viime vuoden lopulla kuitenkin kantautui ikäviä uutisia korviimme: kohteelta on nostettu tavaraa luvatta. On todella ikävää, että meidän sukeltajien joukkoon mahtuu niitä henkilöitä, joiden on vaikea pitää sormensa irti näistä kulttuurihistoriallisesti arvokkaista esineistä. Mutta pidetään me seurassamme edelleen arvoistamme tiukasti kiinni ja jatketaan hyvää työtämme historian säilyttämiseksi koskemattomuuden keinoin eli kuvin, piirroksin ja kertomuksin.

Vuonna 2024 keväällä kävimme myös Tukholmassa pienellä porukalla tutustumassa uudehkoon VRAK-museoon. Museo oli kyllä käymisen arvoinen, VRAK sijaitsee Vasa-museon vieressä ja jos oikein ripeä on, niin risteilypäivään saa molemmat museot mahtumaan.

KOULUTUSTOIMINTA

Vuosi 2024 oli hyvin aktiivinen koulutusvuosi ja kursseja pidettiin paljon. Erityisen ilahduttavia olivat osallistujamäärät P1-kurssilla (10), kuivapukukurssilla (10), P3-kurssilla (7) sekä laitesukelluskokeiluilla (29).

Koulutusvastaavana toimi Sanna Paukku. Vuoden aikana järjestettiin koulutusta seuraavasti:

Tammikuussa järjestettiin kaksi laitesukelluskokeilua, joille osallistui 10 kokeilijaa. Vastuukouluttajia olivat Sanna Paukku ja Maunu Suttinen.

Tammikuussa alkoi myös laitesukelluksen peruskurssi (P1), jonka suoritti kevään aikana 10 kurssilaista, vastuukouluttajana oli Perry Suojoki.

Helmikuussa pidettiin jääsukelluskurssi, jonka suoritti neljä kurssilaista. Vastuukouluttaja oli Sanna Paukku.

Maaliskuussa pidettiin Nitrox-kurssi, yksi kurssilainen, vastuukouluttajana Marcin Dobrucki.

Huhti-toukokuussa kuivapukukurssilla oli 10 kurssilaista, vastuukouluttajana Marcin Dobrucki.

Kevään aikana jatkettiin vuoden 2023 lopulla alkanutta laitesukelluksen syventävää jatkokurssia (P3) ensin allas-harjoituksilla ja kesäkuussa avovesiviikonloppuna. Kurssilaisia oli seitsemän ja kurssin vastuukouluttajana Maunu Suttinen.

Heinäkuussa Compressor Operator -kurssilla oli kolme kurssilaista, vastuukouluttajana oli Marcin Dobrucki.

Syyskuussa järjestettiin laitesukelluksen jatkokurssi (P2), neljä kurssilaista, vastuukouluttajana Sanna Paukku.

Lokakuussa Compressor Operator -kurssilla oli kolme kurssilaista, vastuukouluttajana oli Marcin Dobrucki.

Loka-, marras- ja joulukuussa järjestettiin laitesukelluskokeilut, joille osallistui yhteensä 19 kokeilijaa. Vastuukouluttajia olivat Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku.

Lisäksi vuoden aikana järjestettiin DAN ensiapu- ja hapenantokoulutusta seuran jäsenille sekä kouluttajille.

Vuoden aikana seurassa järjestettiin myös kouluttajakoulutusta. Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku osallistuivat Sukeltajaliiton järjestämään soveltavan sukeltamisen kouluttajakoulutukseen. Soveltavalla sukeltamisella tarkoitetaan sellaisten henkilöiden sukeltamista, joiden sukellusharrastus vaatii soveltamista ja erityisosaamista rajoittuneen toimintakyvyn, vamman, sairauden, neuro-diversiteetin eri muotojen tai muiden vastaavien tekijöiden vuoksi.

Vuoden lopussa seuran pikkujoulujen yhteydessä pidettiin kouluttajatapaaminen, jossa suunniteltiin yhdessä seuraavalle vuodelle järjestettävät kurssit ja niiden ajankohdat.

TUKIALUS DEKO

Vieläkin olen keltanokka veneilyssä, mutta sen olen oppinut, että yllätyksiä tulee aina, merellä menee aina joku paikka tai vempain rikki, yleensä paikassa, jossa ei ole helposti saatavana varaosia tai osaavaa henkilökuntaa.

Siksi koitammekin keväällä ja myös kauden aikana tehdä kaikki tunnistettavat jutut niin hyvin kuntoon kuin mahdollista, jotta yllätyksiä tulisi kauden aikana mahdollisimman vähän. Tukialus Dekon kunnostus- ja ylläpitotyöt takaavat meille parhaimmillaan huolettoman leiriksesän.

Deko sai viime keväänä ansaitsemansa face liftin, kevään ponnistuksina upea uusi punainen kylki loisti koko kauden. Maalaushommia toki tehdään joka kevät!

Teimme myös lukuisia parannuksia konehuoneessa, yksi parannuksista oli paisuntasäiliön asennus merivesipumppuun, joka takasi muun muassa paremmat yöunet kaikille, yllättävä vaikutus!

Ankkuriketjuun saimme uudet merkit, ja sekin lisäsi mukavuutta ankkurinlaskijoille, ei tarvinnut korvakuulolta arvailla, että montakohan metriä on mennyt.

Kauden jo loputtua huoltohommat jatkuivat, ja toivottavasti keväällä 2025 keulapiikissä ovat uudet ja siistit kattopaneelit asennettuina, ja keulapiikin asukit pysyvät kuivempina.

Mikään tämä ei olisi taaskaan onnistunut ilman vapaaehtoisia ja taitavia käsipareja, joita oli paikalla eri talkoissa lukuisia! Toivotankin taas kaikki seuralaiset osaamiseen katsomatta osallistuvat innokkaasti jatkossakin Dekon talkoohommiin! Kaikkia tarvitaan!

Tätä kirjoittaessa kipparikokous on jo ovella, ja kevään kunnostussuunnitelmaa hiotaan. Kohta päästään taas merelle!

terveisin

Deko-Suski

UIMAHALLITOIMINTA

Sukellusseura H20:n toiminnan kulmakiviä ovat myös uimahallivuorot, joilla jäsenistö käy uimassa ja harjoittelemassa sukellustaitoja. Ympärivuotinen harjoittelu on tärkeää taitojen ylläpitämiseksi. Allasvuorolla erityisesti kouluttautuminen oli vuonna 2024 aktiivista.

Säännölliset hallivuorot ovat myös mahdollisuus tavata sukelluskavereita ja viettää jäsenistön kesken aikaa yhdessä altaalla silloin kun avovesissä sukeltaminen on vähäisempää. Uintitreeneit ovat monelle seuran jäsenelle osa viikoittaista kuntoharjoittelua.

Junnuille on oma uimahallivuoro, jolla on järjestetty ohjattua toimintaa. Aikuisjäsenien osalta harjoittelu allasvuoroilla perustuu

joko seuran omaan koulutukseen tai jäsenten omaehtoiseen harjoitteluun, laitteilla tai ilman. Seura järjestää allasvuoroilla myös avoimia laitesukelluskokeiluja.

Vuonna 2024 Sukellusseura H20:lla oli kaikille jäsenille avoin allasvuoro tiistaisin klo 20.30–22 Helsingin Urheilutalolla. Junnujen allasvuoro oli koko vuoden lauantaisin.

Uimahallivuorojen kustannuksista seura on maksanut osan itse ja lisäksi Helsingin kaupungilta on saatu tukea vuorojen järjestämiseen.

JUNIORITOIMINTA

Vuosi 2024 oli vakaa ja onnistunut kausi harjoitusten osalta. Treenikausi jatkui samalla rakenteella kuin edellisinä vuosina, tarjoten junioreille säännölliset harjoitukset ja tutun harjoituspaikan. Kevätkausi järjestettiin aikavälillä 13.1.–25.5.2024, ja syyskausi 7.9.–14.12.2024. Harjoituspaikkana säilyi Helsinginkadun uimahalli ja harjoitusaika pysyi entisellään, lauantai-iltaisina klo 17–18.

Heinäkuussa halukkaat juniorit pääsivät suppailemaan Merimelajat ry:n järjestämässä suppauskokeilussa kiitoksena junioritoiminnan Merimelajien junioreille tarjoamasta sukelluskokeilusta, joka järjestettiin alkuvuodesta 2024.

Yhteistyössä yli seurarajojen on voimaa, ja iloksemme saimme tuon yhteistyön myötä uuden ohjaajan rinkiimme. Merimelajissa vaikuttava Teemu päätti nimittäin hypätä mukaan toimintaamme loppuvuodesta 2024.

Juniorimäärä pysyi edelleen vuoden 2024 aikana vakaana ja ryhmän aktiivisuus säilyi hyvällä tasolla. Vuosi 2024 oli kokonaisuudessaan onnistunut ja tasapainoinen harjoitteluvuosi. Harjoitukset jatkuivat sujuvasti, ja ryhmän vakiintuneisuus sekä kasvanut ohjaajakapasiteetti luovat hyvät puitteet myös tuleville vuosille.

Junioritoiminnan vastaava
Maiju Haanpää

KOULUTUSTA

Jääsukellus hyvässä seurassa oli sukeltajille helmikuun herkku. Kuva:

P2-kurssi. Yllä koko reissujengi, alla veden alla operoivat kouluttajat ja oppilaat.

MERINIITTYHANKE

Mukana John Nurmisen säätiön hankkeessa

Viime vuosi oli toiminnan täyteinen vuonna 2023 alkaneessa yhteistyössämme John Nurmisen Säätiön meriniittyhankkeen kanssa.

Meriajokas on ruohokasvi, joka parhaimmillaan muodostaa hulmuavia niittyjä meren pohjaan. Meriajokasniityt ovat luonnonsuojelulaissa suojeltu uhanalainen luontotyyppi. Se toimii tehokkaana hiilensitojana, ehkäisee eroosiota, ja antaa suojaa ja ravintoa monille muille Itämeren lajeille, esimerkiksi siloneulalle ja särmäneulalle. Se onkin niin sanottu Itämeren avainlaji.

Viime ja edellisessä olemme kartoittaneet toistakymmentä kohdetta, olemme oppineet lajintunnistusta, ja ymmärrämme enemmän vedenalaisin meriluonnon haavoittuvuudesta.

Tekemämme meriajokkaan kasvupaikkojen kartoitustyö on arvokasta citizen science työtä, jolla voimme auttaa uhanalaisen lajin suojelussa. Pilotoimme ja luomme toimintamalleja, joilla vapaaehtoiset sukeltajat voisivat olla mukana tässä työssä matalalla kynnyksellä.

Konkreettisesti autamme kartoittamalla kasvupaikkoja ja keräämällä dataa, jota John Nurmisen säätiö ja Metsähallituksen Luontopalvelut voivat hyödyntää. Tiedon perusteella asiantuntijat voivat esimerkiksi päättää tulevaisuudessa, että lähdetäänkö aluelle kenties siirtoistuttamaan meriajokkaita, ja ennallistamaan merenpohjaa. Autamme myös tietoisuuden lisäämisessä. Tämä on äärimmäisen tärkeää työtä, joka voi auttaa vähentämään

vaikkapa ankkurointipainetta meriajokasniityillä. Samalla teemme myös Yhteiskunnan turvallisuusstrategian mukaista työtä.

Alkuvuodesta päätimme koittaa onneamme, ja osallistuimme tällä yhteistyöllä Suomen messujen järjestämään ”Pelasta Itämeri” – kilpailuun jossa pääsimme hienosti kolmen finalistin joukkoon, ja esittelemään hankettamme Vene Båt 24 -messuilla.

Sukeltajaliitto myönsi vuonna 2024 seurallemme vuoden Ekoteko-palkinnon, ensimmäisen laatuaan, työstä, jota olemme tehneet Itämeren monimuotoisuuden eteen. Viime- ja toissa kesänä toimintaan on osallistunut yli 30 henkeä seurastamme.

Yhteistyö John Nurmisen Säätiön kanssa jatkuu myös kaudella 2025!

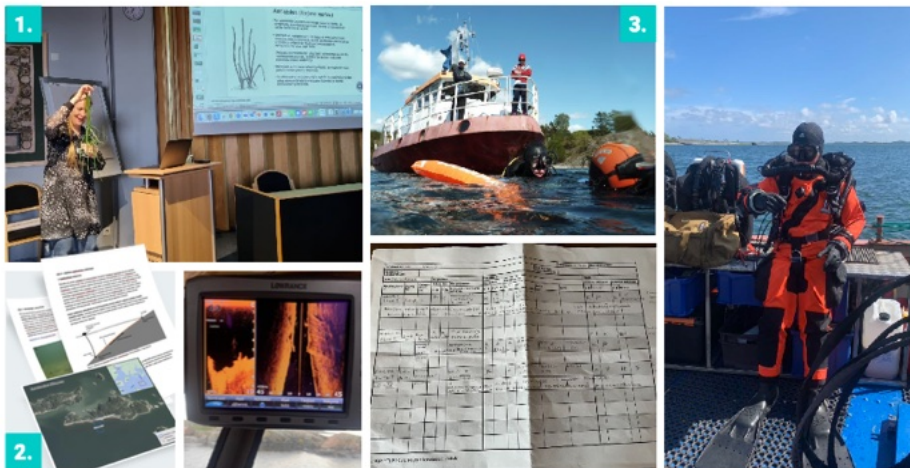

Sukellusseura H2O – meriajokasprojekti

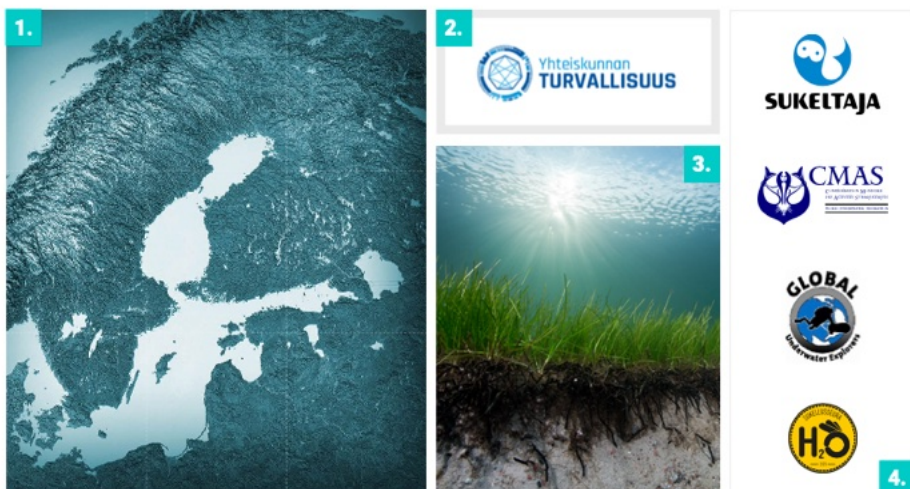
Antti Ellonen / Susanna Relander / Pyry Nousiainen

www.h2ory.fi

Antti Ellonen / Susanna Relander / Pyry Nousiainen

www.h2ory.fi

Antti Ellonen / Susanna Relander / Pyry Nousiainen

www.h2ory.fi

SOVELTAVAA SUKELTAMISTA

CMAS Special needs divers instructor -kurssi

Marcin Dobrucki ja Sanna Paukku osallistuivat Sukeltajaliiton järjestämään koulutukseen Vierumäen urheiluopistolla 26.-28.4.2024.

MITEN KOULUTUS TOTEUTETTIIN?

Koulutus sisälsi ennakkotehtävänä Paraolympiakomitean verkkokurssin soveltavan liikunnan perusteista, ja varsinainen soveltavan sukeltamisen koulutus tapahtui yhden viikonlopun aikana Vierumäen urheiluopistolla sisältäen teorialuentoja sekä käytännön harjoitteita.

Viikonlopun teorialuennot käsittelivät hyvää taustoittavaa tietoa kuten erilaisia apuvälineitä ja tukitoimia, terveydentilaan ja sukelluskelpoisuuteen liittyviä asioita, eri tapoja avustamiseen sekä miten saada erityisryhmiä mukaan seuratoimintaan.

Koulutuksen käytännön harjoitteissa allasalueella harjoiteltiin yhdessä erilaisia avustamisen menetelmiä, esimerkiksi miten siirtää henkilö pyörätuolista uima-altaaseen ja takaisin pyörätuoliin, tai miten opastaa allasalueella henkilöä, joka ei näe.

Lisäksi pääsimme uima-altaalla hyvinkin konkreettisesti harjoittelemaan soveltavan sukeltamisen kouluttajana toimimista, sillä meille oli saatu mukaan kurssille kokemusoppilaisiksi kaksi erityisryhmiin kuuluvaa henkilöä, joille pidimme viikonlopun aikana useita laitesukelluskokeiluja altaassa. Oppilaamme saivat elämyksiä sukeltamisesta ja me kurssilla olleet

laitesukelluskouluttajat elämyksiä ja oppimiskokemuksia siitä, miten sukelluskoulutusta voi soveltaa erilaisissa tilanteissa.

MITÄ OPIMME?

Viikonlopun koulutuksesta meille tuli paljon kokemuksia ja uusia ajatuksia laitesukelluskoulutukseen sekä soveltavan sukeltamisen koulutukseen liittyen. Pääsimme käytännössä kokeilemaan, miltä soveltavan sukeltamisen kouluttaminen tuntuu, mikä toimii hyvin ja missä pitää kehittää omia prosesseja.

Opimme, että soveltavan sukeltamisen koulutus vaatii enemmän henkilöresursseja aiempaan sukelluskoulutustaustaamme verrattuna, sillä kouluttajan lisäksi tarvitaan myös avustajia. Opimme myös sen, että olemme vasta alkutaipaleella soveltavan sukeltamisen kentällä ja tarvitsemme paljon uutta oppia ja kokemuksia kehityäksemme aiheen parissa.

MITEN VOIMME HYÖDYNTÄÄ KOULUTUSTA OMASSA TOIMINNASSAMME JATKOSSA?

Kurssin suorittuamme saimme pätevyyden toimia CMAS Special Needs Diving Instructor M1 -kouluttajina ja olla osaltamme mukana mahdollistamassa soveltavan sukeltamisen koulutusta Suomessa. Seuraavia toimia ovat esimerkiksi Sukeltajaliiton avustaminen soveltavan sukeltamisen koulutusmateriaalin laadinnassa ja kehittämisessä sekä soveltavan sukeltamisen laitesukelluskokeilujen järjestäminen erityisryhmille.

KESÄTUNNELMIA

Sää ja keli hellivät sukeltajia toukokuun ensimmäisellä iltasukelluksella. Kuva:

Kesäkuussa säitä oli laidasta laitaan – ja myös hassuja kippareita. Kuvat:

P3-kurssin avovedet

Meillä oli suuri P3-kurssi, johon osallistui seitsemän opiskelijaa.

Kurssi alkoi loppusyksystä 2023 ja jatkui koko kevään 2024 viikoittaisilla allasvuoroilla Urheilutalolla keskiviikkoisin. Erilaisia taitoja ja potkuja hallittiin ja roolimalleja harjoiteltiin. Sivutuotteena tietysti harjoiteltiin puhallemaan renkaita veden alla.

Avovesiharjoitukset järjestettiin toukokuun viimeisenä viikonloppuna. Mukana oli viisi oppilasta sekä kolme pelotonta ohjaajaa, mestarikokki Hanna ja väsymätön kippari Harri. Deko oli vesilinjaa myöten täyteen lastattu, mutta iloinen siitä huolimatta. Koko viikonloppu meni siihen, että läpäisimme kaikki tarvittavat taitokoheet, kuten vedenalaisen navigoinnin ja etsinnän,

pelastamisen, sukellustapahtumien järjestämisen ja jännittävän syvän vihreän sukelluksen 30 metriin.

Osa oppilaista otti jopa vastaan ylimääräisiä haasteita, kuten kumpparin ajotaitojen harjoittelua minimaalisella polttoainemäärällä.

Hanna tarjosi kaikille erinomaista ruokaa, Harri hoiti meille suotuisat tuulet ja kouluttajat huippuarvosanaan asti kuten aina.

Lopulta kaikki läpäisivät kaikki haasteet onnistuneesti. Ja kuuma Deko-sauna tuntui ansaitulta palkinnolta.

Manu

KESÄ-HEINÄKUU

Meriarkeologialeiri I

Seuran perinteinen meriarkeologialeiri juhannuksen jälkeisellä viikolla suuntautui jälleen itään Kotkan ja Virolahden vesille. Leirillä tukeuduimme jälleen toissa vuonna tutuksi tulleisiin Ulko-Tammioon, Klamilaan ja Tammioon. Kipparina meillä oli jälleen idän ihmeiden ekspertti Timo Laaksonen!

Leirin pääkohteina oli vuonna 2023 aloitetut kohteet, joiden dokumentointia jatkettiin. Kohteista ensimmäinen oli jo saatu toissa vuonna löydettyjen kolikoiden myötä ajoitettu

Museovirastolla 1700 -luvun loppupuolelle. Molempien kohteiden dokumentoinnin parissa työ jatkuu vuonna 2025.

Toinen kohteemme oli ensimmäisen tutkimusvuoden jäljiltä alkutekijöissään ja tiimimme suoritti alukselle yhden päivän aikana tehokkaita sukelluksia, joiden myötä saimme kuvattua aluksen sekä tehtyä siitä piirroksen.

Dekon matka jatkui idästä suoraan kohti länttä H20:n toiselle meriarkeologian leirille.

Meriarkeologialeiri II

Seuran toinen meriarkeologialeiri oli heinäkuun ensimmäisellä viikolla Jussarössä. Tällä viikolla kipparivuoro vaihtui Kimmo Kallamalle. Leirille osallistui myös tukialus Pohjanpoika kolmen hengen miehistöllään. Pohjanpoika oli seilannut alueella jo edellisellä viikolla ja kaiuttanut aktiivisesti uusia kohteita.

Leirin päätavoitteena oli saada Museoviraston arkeologin kanssa otettua dendronäyte vuosina 2021 ja 2022 olleesta H20:n leirikohdesta. Pohjanpoika kävi noukkimassa meriarkeologi Kalle Virtasen mukaan Baggön satamasta leiriviikon eräänä kauniina päivänä ja Dekolla viriteltiin Kallen upouusi puukkosaha käyttökuntoon näytteenottoa

varten. Kohde oli silmämääräisestikin iäkäs esineiden ja rakenteiden myötä ja alustavien tietojen mukaan ajoitusnäyte ajoittaa aluksen rakennusmateriaalin 1500-luvulle.

Säät olivat tuota kaunista päivää lukuun ottamatta tuulisia ja siirryimme ihmettelemään rauhallisempia rantakohteita kuten Esselholmin kupeessa olevaa hylkyä, joka tunnetaan myös nimellä Lappalainen.

Tuulien saattelemana Deko lähti matkaan loppuviikosta kohti Hankoa ja Saaristomeren leiriä.

MERIARKEOLOGISTA YHTEISTYÖTÄ

Useat H20:n jäsenet osallistuivat MAS:n järjestämille meriarkeologian kenttäleireille toukokuussa ja kesä-heinäkuussa 2024.

HEINÄKUU

Hannan synttärit

Sukellusseuran vuoden 2024 merkittävin tapahtuma osui Saaristomeren leiriviikolle heinäkuun 18. päivän aamusta alkaen jatkuen reilusti 20. päivän aamuun. Tapahtuma oli, ei sen enempää eikä vähempää, kuin seuramme sielun ja Dekon hengittäjän Hannan 60-vuotisjuhlat!

Saavuimme Utön laituriin 18 pv iltapäivällä. Laiturilla meitä oli vastaanottamassa Hannan hyvä ystävä Terhi, joka oli saapunut Utöseen yhteysaluksella juhlimaan kanssamme suurta juhlaa. Virallinen synttäripäivä oli tuo 18. päivä mutta varsinainen juhla pidettiin 19. päivä Utön hotellilla ruokailun merkeissä. Hanna yllätettiin upealla uudella nimikoidulla veitsisetillä ja ravintola- sekä hemmottelulahjakortilla.

Mikäpä kruunaisi juhlaa paremmin kuin upea kakku! Sellainenhan toki näissäkin juhlissa oli. Terhi lainasi Kovasen Hannan kahvilan keittiötä huiman upean luomuksen

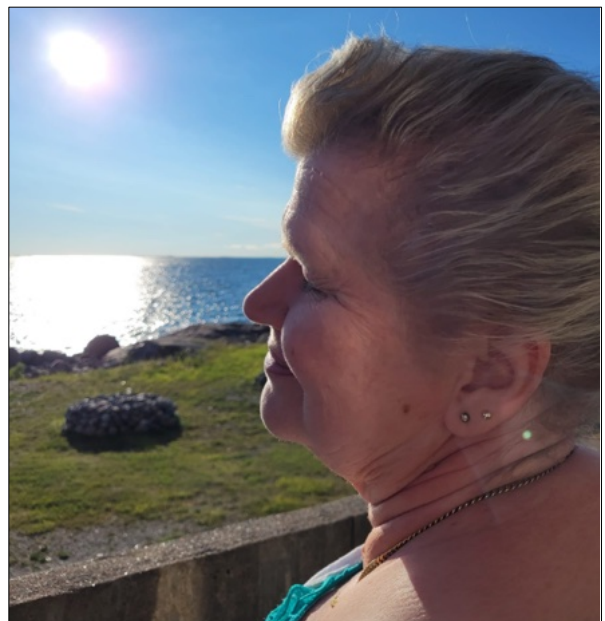
valmistamiseen ja hotellilta palatessamme nautimme ihanassa kesäisessä illassa suussasulavaa kakkua sataman laiturilla kuohujuoman kera.

Ilta oli upea ja kaunis kuten sankarikin itse. Hanna, olet meille tärkeä ja hyvä ystävä. Ihanaa kun olet!

Kirjoittajan jälkipohdintaa:

En usko, että tulemme koskaan näkemään tuota veitsisetiä Dekon takakannen tiskivuoroilla. Vai riittäisikö sankarilla sittenkin tiskaajaan luotto? Ehkä ei, vaikka merenpohjassa on kyllä vielä hyvin tilaa aiempina vuosina sinne solahtaneiden paistinpannun, muutaman ruokailu- ja ruoanlaittovälineen vieressä.

Hanna Talka

ELO-SYYSKUU

Elokuussa Deko suuntasi viimeiselle viikon reissulle. Siellä tutkittiin hylkyä, tavattiin kaloja ja tiskattiin Utössä. Kuvat:

Syyskuussa Dekolle saapui roskienkeräyskassaina uuden elämän saaneet mummonverhot. Ja roskiakin niihin ikävä kyllä merestä löytyy. Mutta hyvä, että löydämme niitä sieltä pois.

Kuvat:

P1-KURSSI

Sukellushaaveista totta

Liityin H20:n sukellusseuraan reilun vuosikymmenen pohdinnan jälkeen. Lapsena suurin toiveeni oli saada kidukset veden alla ja teini-iässä toinen suuri toiveeni oli kuulua osaksi jotakin porukkaa tai yhteisöä – löytää oma lauma. Aikani snorklailin, kahlasin, pulikoin ja räpiköin vedessä perheeni kanssa, ja keräsin rohkeutta laitesukelluskokeiluun ja sitä myötä sukelluskurssille, kunnes koitti se päivä, kun totesin, että on aika hypätä kohti unelmiaan. Jo riittää vain vaivoin pinnalla pysyttely, nyt syvä pää kutsuu!

Ilmoittauduin kokeilulle Hesarin hallille ja löysin todellisen onneni viiden metrin altaassa. Pullot pohjassa kiinni selälläni maatesani, pintaa ja muita katsellessani ja rauhasa hengitellessäni; tämä oli taikaa, hihkuin regulaattoriini.

Ilmoittauduin vaatimattomasti sanottuna kohtalaisen innoissani laitesukelluksen peruskurssille, jossa sain alkuun kuulla, että perustaitoihin kuuluu muutakin kuin pohjassa makaaminen. Sain oppia mielestäni hieman liikaa nosteenhallinnasta ja sen haastavuudesta, ja pääsin tutustumaan siihen miltä tuntuu treenata ekaa kertaa uusia ja aidosti teknisesti haastavia taitoja tosissaan. Sellaisia perustaitoja, joissa on oikeastaan henki kyseessä. Ponnistelua, kieriskelyä ja harjoituksia harjoitusten perään. Tätä minä halusin, tämän minä sain – ja tämän minä opettelen, samperi soikoon!

Olin lukenut jo kaikki H20:n vuosikertomukset ja Sukeltaja-lehdet ja käynyt nimenhuudosta kaikki tapahtumat läpi peruskurssin aikana ja sen jälkeen (...nörtti!) ja odotin innolla näyttöviikonloppua ja tositoimia sukellusaluksellamme Dekolla. Olin myös lukenut loppukesän Tyttöjen Reissusta, jonne ilmoittauduin heti kun ilmoittautuminen aukesi. Odotus palkittiin kumpanakin viikonloppuna.

Jos olin onnellisimmillani uima-altaan pohjassa maatesani, olin ehdottomasti yhtä onnellinen siinä vaiheessa, kun olin Dekon

kannella lähdössä reissuun missä ylitetään itsemme ja ollaan rohkeita, hypätään pian veteen sinne syvyyksiin. Odotus tulevasta reissusta ja viikonlopuista ja upein Helsingin rannikko, vapauden tuuli tukassa ja aidosti ystävällisessä seurassa.

Harrastuksen aloituksessa jännitti erityisesti se, miten aloitteleva sukeltaja otetaan vastaan ja saako apua tarvittaessa. Sain apua ja neuvoja jo näyttöviikonloppuna ja minut otettiin laumaan lämmöllä mukaan. Dekolta löysin kuplivaa ja poreilevaa iloa siitä, että ryhmä kantaa, ja horisonttia katsellessani tiesin, että ryhmä ja tämä harrastus on tullut elämäni jäädäkseen.

Täytyy myös sanoa, että Dekon mukavuudet ovat ilo. Olin henkisesti varautunut siihen, että aluksissa vessana toimii korkeintaan ämpäri, jos ei veneen reuna, ja nukkua voi pöydän alla makuupussissa, kaikki sukeltajat yhdessä pinossa. Meriveden voisi sitten pyyhkiä pois iholta merivedellä päivän jälkeen ja iltapalaksi olisi vettyneitä korppuja ja nahkeaa kuivalihaa.

Oletuksistani saattoi arvella, etten ollut veneillyt tai ollut merellä oikeastaan aikaisemmin. Sainkin viikonlopuksi hotellitasoisen majoituksen merinäköalalla. Ja mitkä ruoat – saimme syödä niin hyvin! Ruokaa, jossa maistuu, että kokkimme Hanna on valmistanut ateriat rakkaudella ja tosissaan. On myös oikea peti jossa nukkua, oikea vessa missä käydä, ihana olkkari-ohjaushytti parhaimmilla näköaloilla, terassi meren yllä ja sauna – todellisuus oli uskomaton, vaikka ennakko-odotukseni olivatkin ehkä hieman matalat – ha!

Vaikka olen vasta aloittanut sukellusharrastuksen, on selvinnyt, että Suomessa kuivapuvulla sukeltaminen kesä-kuumalla voi olla hieman epämurkavaa hetkittäin ja silloin on melkoisen iso bonus, että vapaa-aika sukellusten välillä on tosi mukavaa!

Sara Tzouvanis

LADYT LAINEILLA

Korkkarit kattoon!

Olin odottanut Tyttöjen viikonloppua koko kesän. Tiesin pikkuisesta kokemuksestani, että puitteet viikonloppuun ovat kunnossa, seura on mainiota ja päästään tekemään yhdessä. Kaikkien työpanos on tärkeää aluksella ja pääsisin oppimaan taas paljon sukeltamisesta ja myös merellä olost. Tyttöjen reissulla oli mukana ainoastaan naisvoimaa, joka on vaan mielestäni tosi siisti juttu jotenkin alun pitäen miehiseksi mielletyssä harrastuksessa!

Pääsisimme tekemään mimmivoimalla yhdessä ja ankkureita nostaessa Herttoniemen satamassa tuli tunne siitä, että tällä porukalla isompikin alus pysyy hallinnassa. Myös yhdessäolo ja uuteen laumaani tutustuminen ilahdutti ja hieman jännittikin. Kuitenkin tiesin, että sukeltaminen on siitä noin niin kuin tosi siisti harrastus, että täällä riittää porukalla aina juttua sukellusreissuista sekä -kohteista, ja olinpa myös huomannut, että merellä matkalla on usein mukana loistavia tarinankertoja.

Uusina reissussa olimme minä ja kurssikaverini Anna. Vakkari-kalustoa jo kaiketi perinteeksi muodostuneella Tyttöjen Reissulla oli kokkimme Hanna, kipparina Susanna, sitten toinenkin Susanna ja toinen Hanna ja peruskurssimme kouluttajana toiminut Sanna. Suski, Suski, Hanna, Hanna, Sanna, Sara, Anna – runollista! Itseasiassa kaikki aluksella olleet mimmit olivat tulleet tutuksi jo peruskurssin allasvuoroilta ja sitten näyttöviikonlopulta, turvallisen pienet piirit siis.

Livuimme upeaa elokuun iltaa pitkin uljaalla aluksellamme Porkkalaa kohti ankkuriin ja söimme siellä upean illallisen, istuttiin iltaa ja tarinoitiin. Käytiin läpi viikonloppua ja nautittiin ihanasta illasta ja sen jälkeen aikaisin nukkumaan – lauantaina olisi kaksi sukellusta tiedossa! Yö nukutti hyvin, laivoilla ja meri-ilmalla on mielestäni ihmeellinen vaikutus unenlaatuun.

Lauantai valkeni kauniina ja mikä uskomattominta näin arjesta suuresti eroten, pääsin valmiiseen aamupalapöytään! Kiitos niin vielä ja vielä kokillemme Hannalle!

Ja sitten veteen, oi Porkkala ja Träskön peruskurssilta tuttu ja turvallinen laguuni! Kunniakas viides sukellukseni meressä suunniteltiin hyvin ja meidän puolestamme. Sain parikseni Annan ja onneksemme lastenvahdeiksemme tarjoutuivat Sanna ja kippari Suski, joka pääsi vetämään P3:n ohjauksen näyttöä meille samalla kertaa. Saimme Annan kanssa keskittyä vain pinnan alla menemiseen ja perusasioihin, kuten huonon näkyvyyden kanssa etenemiseen ja nosteenhallintaan kuivapuvun kanssa. Suomi ei tee aloittelevan sukeltajan elämää aivan helpoksi...

Susanna meni edellä ja Sanna tuli perässä ettemme karanneet toisiltamme. Näin meduusoja ja pullon pohjassa enkä hukannut kertaakaan pariani, joten mielestäni sukellus oli erittäin hyvin onnistunut! Sukelluksen jälkeen pidettiin tauko, syötiin välipalaa ja suunniteltiin seuraavaa veteen menoa. Sain pariksi Annan ja tällä kertaa lapsenvahdiksi tarjoutui toinen Susanna. Se osoittautui hyväksi ideaksi, koska näkyvyys oli huonoin mikä oli itselle tullut vastaan. Onneksi olimme saaneet sukellusvalot lainaksi ja näimme toisemme pinnan alla ainakin valona! Tämä oli samalla meille myös hyvä suunnistusharjoitus, kun yritimme suunnistaa ponnekkaasti kompassilla. Aloittelijoille ei ollut aivan selvää, että näkyvyyden ollessa todella huono ei saisi kompassista päästää silmiään irti. Menimme siis hieman ohi määränpäästämme Dekosta. Näkyvyys oli niin legendaarinen, että uskoin hukkaavani parini ja menettäväni nosteen singahtaen hallitsemattomasti pintaan, joten päädyin menemään aivan pohjaa pitkin. Tämän sukelluksen otsikko onkin sukelluspäiväkirjassani Liejuriyömiön elämää. Susanna seurasi meitä koko sukelluksen ajan, minkä minun ryömintäni pölyiltä näki (anteeksi vielä!), ja katsoi parhaansa mukaan, että kaikki sujui hyvin ja emme aivan katoa mutaan. Oli lopulta todella siistiä tajuta, että näissäkin Suomen olosuhteissa pärjää ja on suhteellisen toimintakykyinen, joten loppulemana lauantain sukellukset olivat ilo!

LADYT LAINEILLA

Lauantai-iltana oli todellinen juhla. Reissulla piti tietysti olla teema, ja tänä vuonna se oli Korkkarit kattoon. Olin pakannut mukaan juhلامekon ja helmet, ja vaikka korkkarit jäivätkin kotiin, oli mukanani pitkät villasukat, juhlavilla koristekirjailuilla, tottakai! Pukeuduimme parhaimpiimme ja söimme maukkaan merellisen ja syksyisen juhla-aterian: sienirisottoa, katkarapuja, syyskalaattia ja broccolineja, oi oi oi! Ja sai santsata – kyllä vatsa ja mieli lepäsi!

Hyvää musiikkia, auringonlasku, loppukesän pimenevä ilta, hyvin menneet sukellukset ja porukka, joka tuntui kodilta. Hauskaa, rentoa ja humoristisen juhlovaa – pidin erityisesti silkkimekon pukemisesta sen jälkeen, kun ollaan rymytty koko päivä sukellusvarusteissa tukka silmillä ja oikeasti räkä poskella. Sauna (olipa hyvät löylyt ja mainio maisemaikkuna!) väliin, niin kelpaa herätä uuteen iltaan juhla-asu päällä. Nämä ovat hauskoja puolia naisena olossa, voi olla kumpaakin tyyliä saman päivän aikana! Ilta pimeni, ja nukkumaan meno koitti: vielä oli edessä sunnuntai – seikkailuja täynnä!

Sunnuntaina jälleen valmis kahvi ja aamupala! Join kahvia Dekon takakannella, luin mukaan pakattua kirjaa ja ai että, nautin niin! Startattiin pian aamusta koneet, nostettiin ankkuri ja suunnattiin Stora Bodöta kohti. Saimme suunnitella parimme Annan kanssa sukelluksen kahdestaan ja tällä kertaa emme saaneet mukaamme erikseen lastenvahtia. Olimme siis kasvaneet ala-asteikäisiksi P1-läisiksi! Sen sijaan saimme mukaamme pariköyden, koska sitten ei voi hukata toista, ei sitten millään – miten upea keksintö! Tuuli oli yltynyt aamusta ja hieman jännitti hypätä veteen, kun aaltoja oli noin metrisinä. Mentiin kuitenkin rohkeasti ankkuriköyttä alas pohjaan ja nautittiin erinomaisesta näkyvyydestä lauantaihin nähden. Kai kun toivon menettää, voi yllättyä!

Aallot rauhoittuivat pinnan alla ja etenimme ihanan rauhallisesti yhdessä rantaan ja takaisin. Näkymät olivat ihastuttavat:

hiekkapohjaa, rakkohaurua, meduusoita ja pieniä kaloja, eräänlainen etelänloma. Kompassinkin käyttö sujui, kun osasimme tällä kertaa katsoa sitä jatkuvasti ja kohde oli helppo suunnistaa mataluutensa vuoksi. Sain kokea viimeisellä Tyttöjen Reissun sukelluksella ensimmäisen kerran syvän rauhan ja ilon pinnan alla meidän meressämme. Tämän takia aloitin harrastuksen ja vihdoin olin siinä kuin kala vedessä melkein merenneitona, tai ainakin lahnana!

Sukelluksen jälkeen kerättiin kannelle kokeneempien sukeltajien merestä keräämät roskat näyttelyksi, merirokkoisia pulloja ja tölkkejä, metallia, muovia ja lasia. Kauniita esineitä, mutta eivät kuulu mereen. Nostettiin ankkurit ja lähdettiin septitankin tyhjennysasemaa kohti. Edessä oli Dekon siivous yhteisapelillä niin sisältä kuin ulkoa, jotta seuraavan porukan olisi mukava lähteä reissuun. Syksyinen sade saatteli meitä loppumatkan kotisatamaa kohti. Onneksi olin pakannut sadevarusteet mukaan. Pääsin harjoittelemaan ankkuriketjun laskua ja nostoa sadevaatteissa ja opin, miten septitankin pumppu toimii. Meidät otettiin raskaampiinkin hommiin mukaan kärsivällisesti näyttäen ja tiimimme toimi hienosti. Viimein suuntasimme keulan kohti Herttoniemeä ja alus loihettiin upean kipparimme rauhallisessa ohjauksessa paikalleen. Kumiveneen nosto ylös, kompuran peittely, isot halaukset kaikkien kanssa ja suuri kiitollisuus siitä, että unelmat voivat toteutua. Sain kuin sainkin regulaattorikidukseni ja löysin porukan, jossa jokainen saa olla ihan oma itsensä ja kaikki ovat tervetulleita kokemaan meren – yhdessä.

Ensi vuoden reissuja ja kevättä odotellessa, oi H20:n väki ja Deko, meremme,

Ihan pian me taas tapaamme,

Ystävällisesti teidän,

Sara Tzouvanis, pien' P1-läinen vain!

MARRASKUU

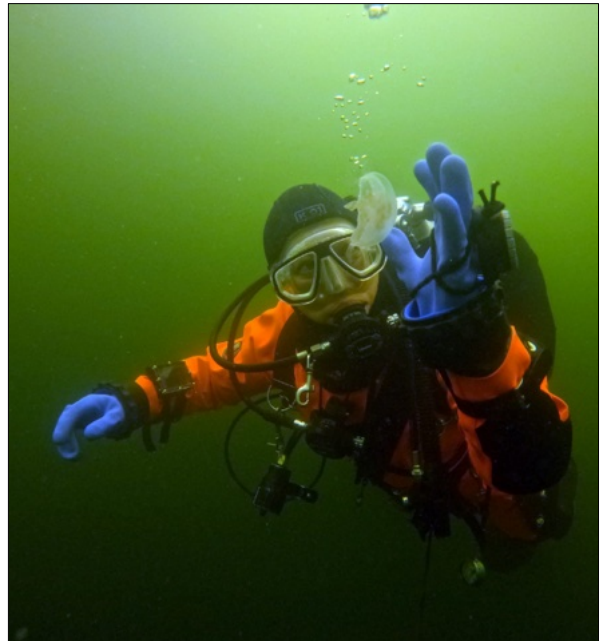
Pyhäinpäivän reissu

Pyhäinpäivän reissu päätti Dekokauden. Lyly-myrskyä uhmaten painelimme itään, jossa kohteena oli kippari-Timon löytämä uusi hylky. Löytyi peräsintä ja mastoa ja vaikka mitä mielenkiintoista, ja valtavasti isoja ahvenia. Niitä ei syöty, mutta Hanna loihti kyllä mahtavat kalaruuat ja risotot. Jälkkäriksi Marina kiikutti meille satamaan jälkiruuat.

Kiitos Deko, kun palvelut meitä taas koko kesän kiltisti! Ensi kesään!

UUODEN SUKELTAA

Sanna Paukku

Sukellusseura H20:n johtokunta yllätti minut täydellisesti seuran syyskokouksessa. Kun vuoden sukeltajan julkistamisen ajankohta oli tulossa, otin jo valmiiksi puhelimen esiin, jotta saisin ikuistettua seuran arkistoihin kuvan siitä, kun vuoden sukeltajaksi valittava henkilö saa kunniakirjan ja sukeltajapatsaan kiertopalkinnoksi vuoden ajaksi. No, suunnitelma kuvauksen osalta menikin uusiksi, kun oma nimeni julkistettiin ja näkökulma vaihtui kuvaajan roolista palkinnon vastaanottajaksi. Oli hieno hetki, kiitokset kunniasta!

Kun sain pyynnön kirjoittaa jutun seuran toimintakertomukseen aiheena vuoden sukeltaja, en oikein tiennyt, mitä aihetta lähtisin erityisesti korostamaan. Joten päädyin kuvaamaan sukellusvuottani 2024 yleisesti siihen sisältyneiden puuhailujen muodossa.

Sukelluksia

Vuoden aikana tein avovesisukelluksia yhteensä 60. Keväällä olin reissussa Teneriffalla, jossa tuli 8 sukellusta. Muut sukellukset olivat Suomessa, olin mukana esim. H20:n 14 rantasukellustapahtumassa sekä Dekolla Utön reissulla ja Korkkarit kattoon -viikonloputta.

Lisäksi olin seuran hallivuoroilla laitteiden kanssa altaassa vuoden aikana 17 kertaa.

Kouluttamista

Toimin koulutusvastaavana ja laitesukelluskouluttajana Sukellusseura H20:ssa, vastuukouluttajana kolmella laitesukelluskokeilulla sekä P2- ja jääsukelluskursseilla. Lisäksi olin mukana kouluttamassa muutamalla muulla H20:n kursseilla (laitesukelluskokeilut, P1, P3, kuivapuku).

Kouluttautumista ja uusien asioiden oppimista

Omaa kouluttautumista oli vuoden aikana Soveltavan sukeltamisen kouluttajakurssi sekä meneillään oleva M3-kouluttajakurssi, joka jatkuu vielä seuraavalle vuodelle. Olin myös mukana Sukeltajaliiton pyrstösukelluskurssien materiaalien laadinnassa ja pyrstösukelluksen kouluttajakurssin pilotoinnissa.

Lisäksi pääsin kokeilemaan jotakin itselleni uutta, kun teimme Korkkarit kattoon -viikonloppuna meriajokaskartoitusta.

Yleisesti voisin sanoa kaikille, että kannattaa keskittyä sukeltamisessa itseä kiinnostaviin asioihin ja kehittää itseään sukeltajana. H20:n puitteissa on hienot mahdollisuudet olla monipuolisesti mukana seuran toiminnassa ja erilaisissa projekteissa!

SUKELLA HYVÄSSÄ SEURASSA